

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. február 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A nagyobb értékre, üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett lopás büntette és más bűncselekmény miatt az I.r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. szeptember 17. napján kihirdetett KB.IV.242/2007/14. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az V.r. vádlott cselekményét folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntettének (Btk.326.§ (1) és (4) bekezdés b/ pontja) **minősíti**.

A III.r. és a IV.r. vádlottak pénzbüntetését 1-1 (egy-egy) évi börtönbüntetésre **súlyosítja**, melynek végrehajtását 2-2 (kettő-kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A III.r. és a IV.r. vádlottakat külön-külön 20.000 (húszezer) Ft pénzmellékbüntetésre **ítéli**.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 1.000 (egyezer) Ft-onként 1 (egy) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az V.r. vádlott büntetését 500 (ötszáz) napi tétel, napi tételenként 400 (négy száz) Ft pénzbüntetésre **súlyosítja**. E vádlottnál a 200.000 (kettőszázezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az I.r. vádlottal szemben 55.000 (ötvenötezer) Ft, míg a III. és a IV.r. vádlottakkal szemben külön-külön 200.000 (kettőszázezer) Ft vagyonekobzást **rendel el**.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I., a III., a IV. és az V.r. vádlottak vonatkozásában helyben hagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. szeptember 17. napján kihirdetett KB.IV.242/2007/14. számú ítéletével az I.r. vádlottat a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe

ütköző és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, nagyobb értékre elkövetett lopás büntette miatt 240 napi tétel, napi tételenként 500 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra, a III. és a IV.r. vádlottakat a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző, és az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett lopás büntette miatt személyenként 330 napi tétel, napi tételenként 200 Ft, az V.r. vádlottat pedig a Btk. 311/A.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett jövedéki orgazdaság büntette miatt 300 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre ítélte. Mind a négy vádlottnál rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Ellenben a II.r. vádlottat az ellene a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző, és az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő nagyobb értékre, bűnsegédként, üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A katonai ügyész az első fokú ítéletet a II.r. vádlott tekintetében tudomásul vette, azonban az I., a III., a IV. és az V.r. vádlottak terhére büntetésük súlyosítása érdekében, továbbá I., III., IV.r. vádlottakkal szemben vagyonek Kobzás alkalmazása iránt fellebbezést jelentett be.

Az I-V.r. vádlottak és védőik az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.107/2008. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel tartotta fenn. Az első fokú ítélet tényállásának helyesbítését, illetve kiegészítését indítványozta, mivel az álláspontja szerint a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ és c/ pontjára figyelemmel hiányossága és iratellenessége miatt megalapozatlan. Álláspontja szerint az iratok alapján e megalapozatlansági ok orvosolható, a tényállás ugyanis kiegészíthető a vádlottak által eltulajdonított üzemanyag pontos mennyiségével és árával. Ezt követően már alkalmasnak tartotta az első fokú ítéletet másodfokú felülbírálatra. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa az első fokú ítéletet változtassa meg, az I., a III., a IV. és az V.r. vádlottakkal szemben a pénzbüntetés helyett szabjon ki börtönbüntetést, melynek végrehajtását I., III., IV.r. vádlottak esetében próbaidőre függessze fel. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az V.r. vádlottal szemben rendelje el a Szolnoki Városi Bíróság 4.B.654/2005/7. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett 9 hónap fogházbüntetés végrehajtását. I., III., IV.r. vádlottakkal szemben vagyonek Kobzás elrendelésére tett indítványt. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője annyiban egészítette ki az átiratában foglaltakat, hogy az I., III., IV. és V.r. vádlottakkal szemben, akik haszonszerzési céllal követték el a terhükre rótt bűncselekményt, a törvény kötelező rendelkezésére figyelemmel pénzmellékbüntetés kiszabását is indítványozta. Egyebekben az átiratában foglaltakat teljes egészében fenntartotta és megismételte az abban írt indítványait.

Az I.r. vádlott védője a tényállás kiegészítésére tett ügyészi indítvánnyal egyetértett. Vitatta azonban a katonai ügyész büntetés súlyosítására tett indítványát. Álláspontja szerint védencével szemben - aki két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni és büntetlen előéletű, továbbá a katonai szolgálat alatt több dicséretben részesült - nem indokolt felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, mivel a büntetési célokat az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés is megfelelően szolgálja. A vagyonekhozás tekintetében szintén az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta, ezért indítványozta a vagyonekhozás alkalmazására irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását is. Az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A III. és IV.r. vádlottak védője szintén az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg és arányos büntetés szabott ki a védenceivel szemben. Vitatta azt az ügyészi álláspontot, hogy a védencei által tett beismerő vallomás a tettenérés miatt nem értékelhető nyomatékos enyhítő körülménynek. Mindezt azzal indokolta, hogy e vádlottak korábbi bűncselekményeikkel összefüggésben is vallomást tettek és feltárták a hatóság előtt ismeretlenül maradt elkövetőket is. Mindez nagyban elősegítette a büntetőeljárás sikerét. Utalt továbbá a jelentős időmúlásra, mely miatt nem szükséges a védenceivel szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása. Álláspontja szerint a vagyonekhozás alkalmazása is aránytalan terheket jelentene a védencei számára, figyelemmel az előterjesztett polgári jogi igényre. Mindezek alapján az ügyészi fellebbezés elutasítását és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az V.r. vádlott védője a vádtól eltérés lehetőségét nem vitatta és indítványozta a büntetés kiszabása tekintetében az első fokú ítélet helybenhagyását. Álláspontja szerint nem indokolt védencével szemben csak azért végrehajtandó szabadságvesztést kiszabni, mivel egy gondatlan közlekedési bűncselekmény miatti elítélés folytán áll felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt. E körben arra is hivatkozott, hogy védenca csupán belesodródott a bűncselekmény elkövetésébe, amikor megvette a lopásból származó üzemanyagot. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban valamennyien megbánásukat hangoztatták.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Felülbírálata azonban a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján nem érintette az ítélet B/ részét, amelyben az elsőfokú bíróság a II.r. vádlottat felmentette, mivel ezt a rendelkezést jogorvoslattal nem támadták. Az első fokú ítélet e vádlott vonatkozásában a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntető perrendtartás szabályai szerint folytatta le az eljárását. A releváns bizonyítékokat számba vette, értékelte és indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. Az ítélet tényállásában a vagyon elleni bűncselekmény elkövetési értéke tekintetében azonban azt rögzítette, hogy azt a vádlottak 2 millió Ft-ot el nem érő, de 200.000 Ft-ot meghaladó nagyobb értékre követték el. Tévedett, amikor a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem határozta meg a pontos elkövetési értéket, továbbá tévedett az eltulajdonított üzemanyag mennyiségének megállapításakor is, mivel az a rendelkezésre álló iratok tartalmával ellentétes.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyetértett ezért a Katonai Fellebbviteli Ügyészség azon álláspontjával, hogy az első fokú ítélet hiányos és iratellenes, ezért a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ és c/ pontja alapján megalapozatlan.

E megalapozatlanság azonban a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az iratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés alapján a másodfokú eljárásban orvosolható.

A 14. nsz. alatt bizonyítási kísérletről szóló jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy a vádlottaktól lefoglalt üzemanyagtartály mérőműszer állása feltöltött állapotban 980 litert mutatott. Mindezek alapján a tényállás akként pontosítható, hogy a vádlottak alkalmanként a tartályt teletöltve 983 liter üzemanyagot tulajdonítottak el az alakulattól.

Az iratok 56. nsz. alatt elfekvő irat szerint meghatározható a JET A1 típusú kerozin elkövetéskori ára, amely 2007 májusában 142 Ft/ liter volt.

Mindezek alapján a leírt tényállást úgy kell helyesbíteni, kiegészíteni az ítélet 3. oldal 11. bekezdésében, hogy: „2007. március 1. és 2-án I.r. vádlott tudtával III. és IV.r. vádlottak két alkalommal összesen 1966 liter JET A1 típusú kerozint tulajdonítottak el 279.172 Ft értékben.”

Ki kell még egészíteni a tényállást azzal, hogy: „III. és IV.r. vádlottak 2007. május 7., 8. és 10-én rendszeres haszonszerzésre törekedve további három esetben tulajdonítottak el munkáltatójuk, a Petrol Kft. tulajdonában lévő tehergépkocsiban lévő 1000 literes tartályban összesen 2949 liter kerozint 418.758 Ft értékben. 2007. május 10-én rendőri intézkedés alá vonták őket, melynek során tőlük lefoglalták az V.r. vádlottnak értékesítésre szánt 983 liter kerozint, amellyel 139.586 Ft értékben a kár megtérült. A vádlottak a bűncselekményt összesen 697.930 Ft értékre követték el.”

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség indítványán túl a másodfokú bíróság még a következőkkel egészíti ki az ítéleti tényállás 3. oldal 2. bekezdését: „A III. és IV.r. vádlottak - a IV.r. vádlott kezdeményezésére - elhatározták, hogy az

üzemanyagtartályokból, azok rendszeres tisztítása során JET A1 típusú üzemanyagot tulajdonítanak el azért, hogy jövedelmüket ily módon kiegészítsék.”

A 4. oldal 3. bekezdésében írtakat pedig a következők szerint pontosítja: „Az V.r. vádlott előzetes megbeszélés alapján vette át továbbra is a III-IV.r. vádlottaktól a bűncselekményből származó üzemanyagot, amely tevékenységével rendszeres haszonszerzésre törekedett.”

Az I.r. vádlott személyi körülményként akként helyesbíti, hogy: "Két kiskorú gyermek tartásáról kell gondoskodnia."

Az V.r. vádlott személyi körülményeit pedig úgy helyesbíti, hogy korábban e vádlottat maradandó fogyatékoságot eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt ítélte el a bíróság.

E helyesbítésekkel, kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett az I., III., IV. és V.r. vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette I., III., IV.r. vádlottak tényállásban írt bűncselekményeit.

A kiegészített tényállásból vonható le egyértelműen az a következtetés, hogy a III., és a IV.r. vádlottak üzletszerűen valósították meg a terükre rótt vagyon elleni bűncselekményt. Az üzemanyagtartályok tisztítása ugyanis rendszeres feladatukat képezte, ennek teljesítése során ismerték fel azt a lehetőséget, hogy a tartályban maradt, már repülésre nem alkalmas üzemanyagot el tudják tulajdonítani. Megtalálták azt a lehetőséget is, hogy az eltulajdonított üzemanyagot értékesítsék, ezért megalapozottan lehetett állást foglalni abban, hogy a vagyon elleni bűncselekményüket rendszeres haszonszerzésre törekedve valósították meg. (Btk.137§ 9.pont)

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a vádlottak cselekményei a Btk. 12.§ (2) bekezdésében írt folytatólágosság egységébe tartoznak és nem tévedett akkor, amikor az I.r. vádlottat bűnsegédként, a III. és a IV.r. vádlottakat pedig társtettesként mondta ki bűnösnek.

A vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény elkövetési értékére figyelemmel tehát az elsőfokú bíróság helyesen mondta ki az I.r. vádlottat bűnösnek a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólágosan, bűnsegédként, nagyobb értékre elkövetett lopás büntetében, a III., és a IV.r. vádlottakat pedig a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző, és az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólágosan, társtettesként, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett lopás büntetében.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a váddal egyezően a V.r. vádlottat jövedéki orgazdaság büntetében mondta ki bűnösnek.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság e körben kifejtett jogi indokolásával. Ítéletének 7. oldalán az elsőfokú bíróság az álláspontját úgy indokolta, hogy azért nem a Btk. 326.§-ába ütköző orgazdaság büntetettét róta a vádlott terhére, mivel a jövedéki orgazdaság a specialitás elvénél fogva megelőzi a vagyon elleni bűncselekményt.

A Btk. 311/A.§ (1) bekezdésében írt jövedéki orgazdaságot az követi el, aki vagyoni haszonszerzés céljából, más által, jövedéki adózás alól elvont terméket megszerez, tart, felhasznál, forgalomba hoz vagy azzal kereskedik. A Btk. 326. §-ában írt orgazdaságot pedig az valósítja meg, aki csempészetből, lopásból, sikkasztásból, csalásból, hűtlen kezelésből, rablásból, kifosztásból, zsarolásból, jogtalan elsajátításból vagy orgazdaságból származó dolgot vagyoni haszon végett megszerez, elrejt, vagy elidegenítésében közreműködik.

Megállapítható, hogy mind a jövedéki orgazdaság, mind pedig az orgazdaság ún. járulékos bűncselekmény. Az orgazdaság egy korábban elkövetett vagyon elleni bűncselekményhez, illetve a csempészethez, a jövedéki orgazdaság pedig jellemzően a jövedéki adócsaláshoz kapcsolódik. Mindkét bűncselekmény célzatos, mivel az elkövető vagyoni haszon érdekében követi el a bűncselekményt, továbbá az egyik elkövetési magatartásuk is ugyanaz. Mindkét bűncselekmény elkövethető a bűncselekmény tárgyának megszerzésével. Különbözik azonban a jövedéki orgazdaság és az orgazdaság a bűncselekmény tárgyát illetően, hiszen a Btk. 311/A.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény a jövedéki adózás alól elvont termékhez kötődik, míg a Btk. 326. §-ában írt bűncselekmény az ott felhívott bűncselekmény elkövetéséből származó dologhoz.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben mind a jövedéki orgazdaság, mind pedig az orgazdaság törvényi tényállási elemei megvalósulnak, azok csak látszólagos alaki halmazatban állnak egymással és ebben az esetben az orgazdaság bűncselekményének megállapításának van helye.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis e járulékos bűncselekmény, az orgazdaság, a lehetséges alapbűncselekményekre figyelemmel speciálisabb a jövedéki orgazdasághoz képest. Ezen kívül az orgazdaság súlyosabb büntetőjogi megítélés alá esik, így a konzupció elve alapján magába olvasztja az enyhébb megítélésű jövedéki orgazdaságot.

Speciálisabb az orgazdaság bűncselekménye, mivel az egy alapbűncselekmény elkövetéséhez kötődik, míg ilyen alapbűncselekményt a jövedéki orgazdaság nem határoz meg. Megvalósulásának feltétele, hogy az más által jövedéki adózás alól elvont termékhez kötődik.

Súlyosabb büntetőjogi megítélés alá esik az orgazdaság, hiszen az akkor valósul meg a Btké.28.§ e/ pontjára figyelemmel, ha 20.000 Ft-ot meghaladó értékre követik el, míg a jövedéki orgazdaság akkor bűncselekmény Btké.27.§ (2) bekezdés b/ pontjára figyelemmel, ha 100.000 Ft-ot meghaladja az elkövetési érték. E bűncselekmények minősített eseteit összevetve is az állapítható meg, hogy az orgazdaság súlyosabban büntetendő cselekmény a jövedéki orgazdaságnál.

Az előzőekre figyelemmel az V.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy lopásból származó, egyébként jövedéki terméknek minősülő nagyobb értékű üzemanyagot rendszeres vagyoni haszonszerzés végett megszerzett, nem a Btk. 311/A.§ (2) bekezdés b/ pontjában írt és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett jövedéki orgazdaság büntettét, hanem a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntettét valósította meg.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ezért az első fokú ítéletet megváltoztatva az V.r. vádlott cselekményét az előzőek szerint minősítette.

A másodfokú bíróság álláspontját alátámasztja továbbá a BH 1989/433. számon közzétett eseti döntés. Ebben a Legfelsőbb Bíróság úgy foglalt állást, hogy a jogtalan elsajátítás útján szerzett, majd becsempésztett vámáru megszerzése nem vámorgazdaságot, hanem orgazdaságot valósít meg. Kifejtette, hogy a vámárúnak a megszerzése, amennyiben a Btk. 326. §-ának (1) bekezdésében felsorolt valamely magatartás útján valósult meg, úgy a cselekmény orgazdaság és nem vámorgazdaság. A Legfelsőbb Bíróság ebben a döntésében szintén úgy foglalt állást, hogy ilyen esetekben nem a gazdasági bűncselekmény, hanem a vagyon elleni bűncselekmény megállapításának van helye.

A vádlottak büntetésének súlyosítása, valamint velük szemben vagyonekobzás, illetve pénzmellékbüntetés kiszabása érdekében előterjesztett fellebbezés a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlottnál számba vette a bűnösségi körülményeket és azokat az I.r. vádlottnál megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a terhére rótt bűncselekménnyel arányos a pénzbüntetés kiszabása, hiszen az I.r. vádlott először került összeütközésbe a törvénnyel, cselekményét bűnsegédként követte el, megbánó magatartást tanúsított és készségét fejezte ki az általa okozott kár megtérítésére. Helyesen alkalmazott vele szemben az elsőfokú bíróság lefokozás katonai mellékbüntetését is.

A III. és IV.r. vádlottak tekintetében azonban az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és figyelmen kívül hagyta e vádlottak terhére rótt bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyességét. Nem értékelte kellő súllyal azt, hogy e vádlottak munkakörük felhasználásával valósították meg a vagyon elleni bűncselekményt, továbbá, hogy a terhükre rótt

bűncselekmény 1-5 éves büntetési tétellel fenyegetett. Ezért a velük szemben kiszabott pénzbüntetés nem szolgálja a büntetési célokat, különösen az általános visszatartó erő érvényre juttatását.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság a III-IV.r. vádlottak büntetését 1 év börtönbüntetésre súlyosította. Lehetőséget látott azonban a büntetési célok elérésére a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is, ezért a börtönbüntetés végrehajtását a Btk. 89.§ (1) és (3) bekezdése alapján 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

E vádlottak vagyon elleni bűncselekményeiket haszonszerzési céllal valósították meg, továbbá megfelelő jövedelemmel és vagyonnal rendelkeznek, ezért a törvény kötelező rendelkezése alapján (Btk. 64.§ (1) bek. a/ pontja) a másodfokú bíróság velük szemben 20.000-20.000 Ft pénzmellékbüntetést is kiszabott.

A másodfokú bíróság egyetértett az ügyészi indítvánnyal, amely I., III. és IV.r. vádlottakkal szemben vagyonek Kobzás elrendelésére irányult. A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a/ pontja alapján vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során szerzett. A Legfelsőbb Bíróság a 69. számú büntetőkollégiumi véleményében is megfogalmazott bírói gyakorlat szerint akkor nem indokolt a polgári jogi igény érvényesítése mellett vagyonek Kobzás alkalmazása, ha az veszélyezteti a sértett kárának megtérítését. Jelen esetben a vagyonek Kobzás összegére, valamint a vádlottak jövedelmi, vagyoni viszonyaira figyelemmel a vagyonek Kobzás nem veszélyezteti a sértett vagyoni igényének érvényesítését, ezért a másodfokú bíróság vagyonek Kobzást rendelt el arra az összegre, amelyet a vádlottak a bűncselekmény elkövetéséért kaptak. Az I.r. vádlottat így 55.000 Ft, a III-IV.r. vádlottakat pedig 200.000-200.000 Ft megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság egyetértett az V.r. vádlott tekintetében is a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi indítvánnyal, azonban nem tartotta vele szemben indokoltnak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. Az elsőfokú bíróság nem a cselekmény tárgyi súlyához igazította a pénzbüntetés napi tételszámát, ezért azt a másodfokú bíróság 500 napi tételre súlyosította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célokon túlmenő hátrányt jelentene az V.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása és ezzel együtt a korábbi felfüggesztett szabadságvesztésének elrendelése.

A büntető törvény kötelező rendelkezései folytán a fellebbviteli bíróság rendelkezett a pénzmellékbüntetések és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére azok átváltoztatásáról.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa az ügyészi indítványtól eltérően nem döntött az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. Ezért a másodfokú bíróság felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy különleges eljárás keretében e hiányosságot pótolja (Be.571.§).

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa I., III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. február 4.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I., a III., a IV. és az V.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. február 4.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő